

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2138/2015
18.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиље Б.Г. из Б., Овча, против туженог Д.Г. из Б., М.С., чији је пуномоћник П.С., адвокат из Б., ради развода брака, вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 440/15 од 14.08.2015. године, у седници одржаној 18.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 440/15 од 14.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2. 6459/13 од 20.02.2015. године, ставом првим изреке, разведен је брак парничних странака, закључен ... године у Београду, уписан у матичну књигу венчаних, која се води за матично подручје 3. под текућим бројем ... за годину, на основу одредбе члана 41. Породичног закона Републике Србије. Ставом другим изреке, вршење родитељског права на мал. Ј.Г., рођеном ... године, Н.Г., рођеним и Ф.Г., рођеним ... године поверено је мајци тужиљи Б.Г., која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање деце плаћа месечно за свако дете по 13% од редовних месечних примања која остварује, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, укупно 39% за сво троје деце, почев од дана 09.12.2013. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови, сваког 01.-05.-ог у месецу за текући месец, путем административне забране на зараду коју остварује, а уплатом на текући рачун законске заступнице мал. деце, мајке Б.Г., под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, уређен је начин одржавања личних односа мал. деце са оцем туженим Д.Г., по следећем моделу: мал. деца ће се виђати са оцем једном недељно, када отац буде имао слободан дан у трајању од 4 сата, у зависности од школских обавеза мал. деце, а све почев од 20.02.2015. године. Ставом петим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 440/15 од 14.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 6459/13 од 20.02.2015. године разведен је брак парничних странака. Заједничка малолетна деца Ј.Г., Н.Г. и Ф.Г., поверена су мајци тужиљи Б.Г. на самостално вршење родитељског права и уређен је начин одржавања личних односа мал. деце са оцем туженим, тако што ће се деца виђати са оцем једном недељно када отац буде имао слободан дан у трајању од 4 сата. Тужиља је од момента престанка фактичке заједнице живота 04.12.2013. године прешла са децом да живи у кућу у О., чији је она власник, површине 107. м2, док у истом дворишту у другом објекту живе тужиљини родитељи. Тужени живи као подстанар у кући површине 24 м2 у М.С., те закупнину плаћа месечно 80 евра, око 10.000,00 динара. Тужиља је запослена у П. И. ДОО, на радном месту продавац и месечно остварује приходе у износу од 27.-33.000,00 динара, док је тужени запослен у Г. Б., на радном месту возача трамваја и месечно остварује приходе у износу од 57.000,00 - 58.000,00 динара. Обе странке отплаћују кредите које су подигли током трајања брачне заједнице. Малолетна кћерка парничних странака Ј.Г. похађа трећи разред средње зубнотехничке школе и не бави се ваннаставним активностима, јер је срчани болесник и под сталном је терапијом коју покрива социјално осигурање, осим једне анализе крви која се врши једном годишње и износи око 3.000,00 динара. Друго дете, малолетни Н.Г., рођен ... године, похађа седми разред основне школе, тренира кошарку и плаћа чланарину 4.000,00 динара месечно, док најмлађи син Ф.Г., рођен године, похађа трећи разред основне школе и тренира кошарку, где месечна чланарина износи 3.000,00 динара. Тужени није редовно доприносио издржавању мал. деце од фактичког престанка заједнице, због чега је првостепени суд 26.06.2014. године донео решење о одређивању привремене мере, којом је обавезао туженог да на име доприноса за издржавање мал. деце плаћа месечно по 12% за свако дете.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право и то одредбу члана 154., 160., 161. и 162. Породичног закона, правилно закључивши да је тужени у могућности и у обавези

да доприноси издржавању мал. деце у проценту од 13% од редовних месечних примања по детету, од момента подношења тужбе, па убудуће.

Правилном применом члана 154., 160., 161. и 162. Породичног закона, којима су прописани право малолетног детета на издржавање од родитеља, као и критеријуми, начин и висина одређивања издржавања, нижестепени судови су обавезали туженог да доприноси издржавању малолетне деце са 13% од редовних месечних примања за свако дете. Руководили су се узрастом мал. деце и њиховим утврђеним потребама, као и могућностима туженог, дужника издржавања. И по оцени Врховног касационог суда досуђеним износима неће бити угрожена егзистенција туженог, а малолетној деци, повериоцима издржавања, уз допринос мајке која самостално врши родитељско право, биће доступна средства у оном обиму који задовољавају основне животне потребе малолетне деце. Зато су неосновани ревизијски наводи туженог да је неправилно примењено материјално право јер није у могућности да даје 39% од редовних месечних примања, а тврдња да ће му на тај начин бити угрожена егзистенција, пошто након што измири износ алиментације њему не остаје ништа за основне животне потребе, се не може прихватити. И по оцени Врховног касационог суда, тужени (дужник издржавања) као здрав и радно способан човек, дужан је да доприноси издржавању малолетне деце у досуђеним процентима, без опасности да ће његова егзистенција бити угрожена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**